

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Ndt/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 3811010658
Dátum vydania rozhodnutia: 24. apríla 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3811010658.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému I. Y. pre obzvlášť závažný pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2018 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného I. Y., pre obzvlášť závažný pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23To/115/2017 sa tomuto súdu n e o d n í m a .

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi z 22. marca 2017 bol obžalovaný I. Y. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. (v bodoch 1 a 2) a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, z dôvodu ktorého bol spisový materiál predložený odvolaciemu Krajskému súdu v Trenčíne. Písomným podaním zo dňa 3. apríla 2018 obžalovaný I. Y. doručil krajskému súdu „doplnenie odvolania“, obsahom ktorého je okrem iného, aj návrh na odňatie predmetnej veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie Krajskému súdu v Košiciach. Tento návrh obžalovaný odôvodnil tým, že podobný prípad bol súdený v Košiciach, a preto v záujme spravodlivého konania je, aby predmetná vec bola delegovaná pred rozhodnutím o jeho odvolaní Krajskému súdu v Košiciach. Vyjadril tiež názor, že „v Trenčíne by tomu beztak nik nerozumel“, ako aj že sudca JUDr. Bielik pri doručení oznámenia o termíne odvolania potvrdil, „že už má napísaný potvrdzujúci rozsudok a má si zbalit' veci na pobyt vo väzení“. Aj z týchto dôvodov nepredpokladá spravodlivé rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne. Následne predseda senátu krajského súdu predložil predmetnú trestnú vec spolu s vyjadreniami všetkých sudcov krajského súdu na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Najvyšší súd preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný. Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa, o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia dôležitými dôvodmi sú predovšetkým také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom

toho istého druhu a stupňa ako súdom miestne príslušným. Sú to teda predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, zásadu ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov, dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu, čo najrýchlejšie prerokovanie a rozhodnutie veci. Pri úvahách, či v konkrétnom prípade sú dané dôležité dôvody odňatia a prikázania veci, treba hodnotiť všetky do úvahy prichádzajúce argumenty pre takýto postup a v ich vzájomnej súvislosti. Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“. Obsahom tejto ústavnej zásady je vo všeobecnejšej rovine aj pravidlo, že vec musí prejednať ten samosudca (resp. senát) vecne a miestne príslušného súdu, ktorému vec napadla v súlade s vopred stanovených pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce daného súdu. Z takto stanovených pravidiel však môžu existovať výnimky, ale len v odôvodnených a zákonom predpokladaných prípadoch. Je však treba konštatovať, že ide vždy o výnimku z pravidla, ktorú nemožno bezdôvodne nadužívať. Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t. j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú zrovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle jej článku 48 ods. 1. V danom prípade takéto dôvody obžalovaný I. Y. vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu. Obžalovaný návrh na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. oprel o tvrdenie, že Krajský súd v Košiciach bude rozhodovať v podobnom prípade s analogicky zhodnou právnou problematikou, ako aj že sudca okresného súdu JUDr. Pavol Bielik mu údajne pri oznámení termínu konania o odvolaní potvrdil, že už má napísané potvrdzujúce rozhodnutie a má si pripraviť veci na nástup do výkonu trestu. Najvyšší súd zdôrazňuje, že dôvodom na odňatie veci príslušnému súdu a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa nie je možné považovať skutočnosť, že na inom súde bude prejednávaná a rozhodovaná iná trestná vec s rovnakou alebo podobnou problematikou, resp. že obžalovaný nepovažuje sudcov príslušného súdu za dostatočne odborne kvalifikovaných. Pochybnosti o možnosti nestranného rozhodnutia by za určitých okolností mohol vzbudiť výrok sudcu, ktorým by vopred prezumoval spôsob rozhodnutia krajského súdu o odvolaní obžalovaného. Svoje tvrdenie o takomto výroku sudcu okresného súdu (že už má pripravené potvrdzujúce rozhodnutie o jeho odvolaní) obžalovaný I. Y. nielenže žiadnym iným objektívnym spôsobom nepodložil, ale vzhľadom na jeho obsah sa javí a priori ako nepravdivý. Sudca okresného súdu, ktorý predsedal senátu, ktorý rozhodoval o veci v prvostupňovom konaní, nemôže rozhodovať aj o odvolaní obžalovaného na krajskom súde. Rovnako nepravdivé je tvrdenie obžalovaného, že mu to mal „potvrdiť“ sudca „pri doručení oznámenia o termíne odvolania“, keďže žiaden takýto termín v predmetnej veci určený doposiaľ nebol. V tejto súvislosti najvyšší súd opätovne pripomína, že delegovať vec inému súdu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. možno len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sú spôsobilé vzbudiť reálnu pochybnosť o možnosti zákonných sudcov rozhodnúť nestranne. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie Krajskému súdu v Košiciach, resp. ani niektorému inému krajskému súdu, a preto rozhodol tak, že trestnú vec obžalovaného I. Y. vedenú na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23To/115/2017 tomuto súdu neodníma.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná .

